

Maartje

Flair-redacteur Maartje Fleur

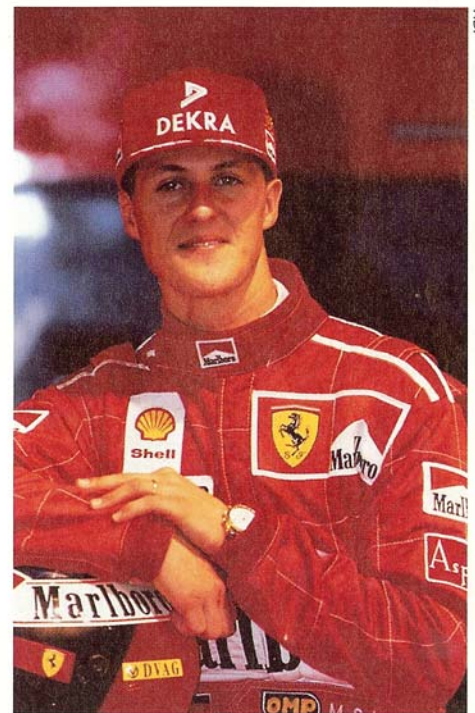
over mannen

Motormuis

Mijn vriend en ik zijn uitgenodigd voor een Formule 1 Race. We verwachten rokende motoren, een spannende race, want misschien gebeurt er wel een ongeluk of vang ik een glimp op van Mr. Ferrari himself: **Michael Schumacher**. De auto parkeren we op een weiland en dan lopen we naar onze staanplaatsen in de bronzen zone. Daar klappen we onze visserstoeltjes uit om te kijken naar het toestromende publiek. Dat zijn voornamelijk mannen, gekleed in Ferrari-rood, slepend met opklapstoelen, paraplu's, kratten en koelboxen. Het is pas elf uur 's ochtends, maar er wordt flink bier gedronken bij de hamburgers met uien. Wij nemen een bakje koffie en een half uur later moet ik natuurlijk plassen. Ik ga wel even een wc zoeken. Pas in de gouden zone tref ik een mobiel toilet. De nood is hoog dus: jas uit, vest uit, tuinbroek losgekoppeld (ik ben zwanger, vandaar), vest en jas tussen knieën geklemd en tuinbroekhengsels in de hand zodat ze de grond niet raken. Dan maak ik een verschrikkelijke fout: ik kijk het gat in. De rest van de dag drink ik niets meer. Anderhalf uur later worden de teamleden in

een open auto over het circuit gereden. Het publiek juicht naar de stipjes in de verte. Daarna wachten we tot de race begint. Iedereen plugt de oordoppen in en klimt uit zijn klapstoel want daar komt de eerste wagen, die van Michael Schumacher. Hij scheurt voorbij. Er volgen er nog ongeveer zestien en vervolgens gebeurt er een hele tijd niks, tot de herrie aangeeft dat het groepje er weer aankomt. De eerste rode auto heeft nu voorsprong op de tweede rode auto, en misschien is er wat in de volgorde van de overige auto's veranderd, maar ze zijn voorbij geflits voordat ik zie wat. De opgewonden commentator versta ik niet door de toeter van mijn buurman en het autogeraas. Flits flits, volgende ronde, flits flits. Ik ga op mijn klapstoel zitten en wacht tot het voorbij is. Schumacher wint, wat geen verrassing is, want Schumacher wint altijd. Hij zoeft nog even voorbij in een ererondje en dan mogen we naar huis. We staan anderhalf uur in de file om van het weiland op de openbare weg te komen. De rest van de thuisreis heeft het meest weg van een nachtmerrie. Voor iedereen die ook het plan heeft opgevat Michael Schumacher eens in het echt te

bewonderen, drukken we hier een foto van hem af. Neem maar van mij aan dat het bekijken van deze foto een piekervaring is in vergelijking met een dagje autorace.

RAP